EL PUNT AVUI+

OPINIÓ ENGINYER INDUSTRIAL I MBA - 19 maig 2016 2.00 h

TRIBUNA

La tàctica Serengueti

CESC BATLLE - ENGINYER INDUSTRIAL I MBA

Un aspecte poc conegut a casa nostra dels mètodes emprats pels negacionistes de l'escalfament global són les tàctiques intimidatòries utilitzades contra molts dels climatòlegs capdavanters. El principi bàsic és: si no podem enderrocar les conclusions presentades per aquests científics, enderroquem-los a ells i les seves reputacions, i això ensorrarà la credibilitat de l'escalfament global. Aquesta tàctica s'ha batejat com a tàctica Serengueti, evocant les pràctiques dels depredadors africans, que aïllen les víctimes més febles dels ramats, per tal de poder matar-les un cop lluny de la seguretat que aquests els proporcionen.

"Aquestes tàctiques costen als climatòlegs capdavanters quantitats ingents d'esforços i d'il·lusió

Aquesta tàctica i les repetides versions que se n'han utilitzat en contra seu són presentades pel Dr. Michael Mann a *The hockey stick and the climate wars* (Columbia. 2012). Mann és un climatòleg capdavanter i una de les seves aportacions, el gràfic de l'estic d'hoquei (popularment conegut com el *hockey stick*), va esdevenir "la" icona del tercer informe de l'IPCC. Aquest gràfic, una reconstrucció de les temperatures mitjanes del planeta des de l'any 1000 fins al present, mostrava com mai en aquest interval les temperatures havien estat tan altes com ara. Aquest gràfic, per si sol, rebentava un dels arguments preferits dels negacionistes: que el planeta havia passat per intervals més càlids que l'actual i que, en conseqüència, no es podia parlar d'escalfament global causat per l'home. Això va posar Mann al punt de mira. El llibre detalla els múltiples intents de trobar defectes a la metodologia emprada per obtenir el *hockey stick*, així com innombrables atacs i difamacions, fins i tot a la seva família, perpetrats des de mitjans i webs afins al que podríem denominar la caverna negacionista.

En el millor dels casos, totes aquestes tàctiques intimidatòries costen als climatòlegs capdavanters quantitats ingents d'esforços i d'il·lusió. En el pitjor, han portat problemes personals i financers molt greus per a algun d'aquests científics, quan els negacionistes han trobat la manera de convertir qualsevol escletxa en demandes judicials. De ben segur que quan varen triar els seus camps de recerca, no comptaven que tota aquesta misèria humana formaria part de la seva realitat professional.

El que sí sabem, és qui hi ha al darrere de tot això. Totes les institucions, *think-tanks*, càmeres de ressonància, portaveus, opinadors i figures públiques que dissenyen i duen a terme totes aquestes intimidacions, així com les empreses del lobby fòssil que ho financen tot plegat, es troben impecablement exposats al llibre *Cortina de fum sobre el canvi climàtic* (Librooks, 2015), a la publicació del qual, per a total transparència, jo he donat suport pel gran interès que crec que té.